

[Henning Philipsen.]

ved bygge- og anlægsstoppets gennemførelse.

Vi bliver nok nødt til i den kommende tid at gøre os klart, at vi må flytte en hel del af vores arbejdskraft fra boligområdet og andre anlægsområder over på eksport-erhvervene. Det tager jo sin tid med denne omstilling, men der er nok ikke anden vej.

Vi beklager, at boligpolitikken og den manglende prioritering af anlægsopgaverne har bevirket, at vi er kommet i den situation, vi er kommet i. Men jeg kan bare ikke se, at der skal være nogen grund til nu at skælde ud over det, som er sket i fortiden. Det gavner jo sådan set ikke fremtiden. Nu vil vi gerne være med til at føre en langsigtet politik også på boligområdet for at prioritere anlægsopgaverne rigtigt.

Til kommunisterne vil jeg gerne sige, at vi er venligt stillede over for at se på de menneskelige problemer, som dette stof rejser, men vi må på den anden side sige, at vi nødvendigvis må se på de økonomiske problemer, vi har i dette land i øjeblikket. Vi tror altså ikke, at det kan lade sig gøre at ophæve de restriktioner, der er i øjeblikket, uden at det får alvorlige konsekvenser for vores økonomiske politik i dette land. Jeg mener også, det vil være horribelt at ophæve dem på nuværende tidspunkt, fordi det først er nu, de begynder at virke, og det er vel også derfor, forslaget fremsættes nu. Men nu virker de altså, og nu får vi de besparelser, som er nødvendige.

Hvor gerne jeg end ville være med til at ophæve det, så er jeg altså nødt til ud fra disse økonomiske betragtninger at sige, at vi fra kristeligt folkeparti ønsker, at bygge- og anlægsstoppet opretholdes.

Ordføreren for forslagsstillerne (Kaj Hansen) (DKP):

Jeg vil først gerne takke boligministeren for den redegørelse, vi har fået. Jeg skal senere komme tilbage til nogle af de synspunkter, redegørelsen indeholdt.

Dernæst vil jeg gerne sige til såvel boligministeren som de ordførere, der har været heroppe, at jeg tror, de ganske alvorligt undervurderer den situation, som tegner sig for hele byggebranchen. Jeg finder, at det er meget kortsynede betragtninger, der er lagt for dagen her. For manges vedkommende

afslører de en fantastisk mangel på kendskab til, hvordan moderne byggeri foregår. Derfor vil jeg bruge lidt tid til at understrege, hvor alvorlig denne situation er.

I de senere år har skiftende regeringer og folketing gang på gang udsat bygge- og anlægssektoren for urimelige indgreb og restriktioner. Boligbyggeri og anlægsarbejder er uden hensyn til de i byggesektoren beskæftigede det instrument, som politikerne helst benytter, når aktiviteten skal bremses, og når nedskæringer skal gennemføres. Indgreb og produktionsstop har medført en kæde af urimeligheder, som har umuliggjort en fornuftig planlægning af boligbyggeri og anlægsarbejder. Det kan ikke, og det bør ikke, fortsætte på denne facon.

Restriktioner af den karakter, vi hidtil har set, samt byggestop i lange perioder, fordyrer byggeriet og medfører en helt unødvendig arbejdsløshed i byggefagene. Det først fornødne er derfor en hurtig afvikling af bygge- og anlægsstoppet, men dernæst, og det er lige så vigtigt, en fornuftig mål-sætning for boligbyggeri og anlægsarbejder samt en planlægning, som sikrer en stabil byggerytme.

Afviklingen af bygge- og anlægsstoppet skal tjene 4 formål. For det første, og det lægger vi uhyre megen vægt på: sikre beskæftigelsen i byggefagene. For det andet: gennemførelse af alle nødvendige anlægs- og byggearbejder i kommuner og amter. For det tredje: iværksættelse af boligbyggeri og i særdeleshed det almennyttige byggeri. Endelig for det fjerde: gennemførelse af byggemodning i kommunerne, så jordspekulation kan forhindres.

Hvad beskæftigelsen angår, viser alle undersøgelser, at vi står over for et katastrofalt fald i byggeaktiviteten i 1974. Den nedsatte aktivitet har allerede vist sig i sidste kvartal af 1973. Den bliver forstærket i januar kvartal i år, og derefter kan der ventes et uhyggeligt fald i aktivitet og beskæftigelse.

Jeg vil meget advare imod at vurdere beskæftigelsesmulighederne for byggefagene ud fra arbejdsløshedsstatistikken for november og december 1973.

For det første har mangelfuld planlægning og forkerte dispositioner medført, at der hver vinter har været en stor og helt unødvendig ledighed i mange byggefag.